

Grundtvig: Da den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet erklærede, at han idetmindste ikke vilde modfatte sig, at Præsteseminariet, som har været udenfor Universitetet, at det gik ind derunder, saa skal jeg i denne Henseende kun bemærke, at det i sig selv kun er liden Binding eller Forbedring, men at jeg dog alligevel skal stemme for det, da det dog var muligt, at derved kunde gives et forstaaeligt Vink om, hvad det er for en Uting, at vi have et theologisk Facultet ved Universitetet, der skal danne Præster, og derimod en praktisk Planteskole, som idetmindste skulde være det, uden for Universitetet — jeg mener et forstaaeligt Vink om, at, naar Universitetet virkelig skal antages for fyldestgjørende paa nogen Maade at besørge de tilkommende Præsters Dannelse, saa maatte sammes praktiske Dannelse være det første og egentlige Formaal, istedetfor at dette hidtil, saa at sige, har været aldeles udelukket fra det theologiske Facultets Virksomhed. Thi det er dog virkelig for galt, at, naar de, som det hedder, have endt den theologiske Cyclicus ved Universitetet og bestaaet, hvad der kaldes, Embedsexamen for at kunne blive Præster, at man da først skal begynde baade at see hen til, om de virkelig nogenstunde kunne blive dygtige til at forrette dette Embede, og arbejde paa, at gjøre dem dygtige dertil.

I Henseende til Trinitatis Sogn heri Byen, da, efterfom det jo idetmindste bestaaer af 30,000 Sjæle, mener jeg, at dersom der var et Forslag om, at dele dette Sogn, og at der derfor maatte gjøres et Tilskud af Statskassen, vilde jeg finde det høist rimeligt, skøndt jeg har nogen Tvivl om, at Trinitatis Sogn i Forhold til de Udgifter, som der behøves, kan kaldes uformuende, og fremfor Alt vilde det da være langtfra, at det er saa uformuende som Holmens Sogn; men, naar Tælen kun er om at lønne en Capellan mere, og her dog i Grunden den Præstehjælp og Omfjerg, som det kunde være for saa stor en Menighed, blev lige utilstrækkelig, saa synes mig rigtignok ikke, at det var Umagen værdt.

Den tredie Ting, jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning ved, det er om den Uddeling af 2000 Rbd., som skal finde Sted til

nogle ubenævnedes Præster, der vel betegnes som $\frac{2}{3}$ af hvad der er besparet ved Byens Bispestol, men som dog ikke er denne Besparelse selv, thi da maatte der vel være talt om den hele Besparelse, efterfom der er fattige og ringe aflagte Præster nok til at kunne behøve det. Jeg kan derfor ikke stemme for dette, hvort der aldeles ikke synes mig at være den ringeste Plan eller Tanke. Havde den høitærede Cultusminister derimod fremstillet det saaledes, at der med Byens Bispestol er gjort en Begyndelse, og at denne Besparelse af 3000 Rbd. skulde anvendes først til at udfylde Indtægterne hos de syv paa Byen og de andre Der, som han selv sagde ikke havde engang 600 Rbd., og siden skulde man see, om det kunde strække videre, og at den samme Fremgangsmaade ogsaa skulde følges, naar der her efter bleve andre geistlige Embeder ledige, som den ærede Cultusminister skønnede at kunne undvære Noget — da kunde jeg finde, at der i en saadan Plan var Rimelighed og Billighed; men da man blot kan sige, at parallelt med en Besparelse af 3000 Rbd. paa det ene Sted kommer der en Udgift af 2000 Rbd. paa et andet Sted, og da den ærede Minister har erklæret, at han ikke vilde begynde saaledes, som man gjorde for endel Aar siden, da man samlede til Amtsprovffonden, uagtet Veien var noksom banet, og det er først nylig, endeeel af de større geistlige Embeder have faaet det af deres Tiende tilbage, som var lagt til Amtsprovffonden — saa kan man lade alt det Dvrigt blive, indtil det Hele kan omordnes, og, da jeg ikke kan have nogen videre Medlidenshed for de Ubenævnte og Ubekjendte, saa synes det mig, at de 2000 Rbd. ikke bør bevilges.

Mourad: Tanken med Udvalgets Indstillinger til de forskjellige Punkter med Hensyn til den Kjøbenhavnske Geistlighed støtter sig fornemmelig paa følgende Anskuelse. Man har ikke troet, at Trinitatis Menighed vilde være ude af Stand til at bære den lille Udgift, som kunde foranlediges ved en Capellans Lønning. Et Sogn, som tæller henved 30,000 Individuer, maa vistnok antages at kunne bære en saa lille Udgift, uagtet der naturligvis i dette Sogn ogsaa ere mange fattige Menneſter. Jeg